

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 2 — La Garriga, 9 desembre 1934 — Núm. 46

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

DE LA SANTA MISSIÓ

Aspectes parcials de la gran processó eucarística

Els infants del catecisme

Les noies de les associacions parroquials

Els joves de les entitats de la parròquia

El final de la processó

CRONICA DELS ACTES MISSIONALS

La Santa Missió, que es celebrà en aquesta parròquia de Sant Esteve de La Garriga, des del dia 15 al 24 del passat novembre, tingué més d'un punt de coincidència amb aquella inoblidable Missió que celebràrem, ara fa justament, deu anys. Cal remarcar, el fet d'haver estat

encomanada la direcció d'ambdues missions, al Rnd. Pare Josep Pijoan, de la Companyia de Jesús. En aquesta última missió, l'esmentat religiós, compartí el treball amb el Pare Isidre Grifol, també jesuïta, i ben conegut dels garriguencs.

Com a preparació immediata als actes que s'organitzaven, el Rnd. Sr. Regent Mn. Antoni Fàbregues, convocà per al diumenge, dia 11, i a hores diverses, les directives de totes les associacions parroquials, d'homes i dones, per tal de donar-los les oportunes advertències. Així mateix, en diferents dies, s'assejaren himnes pietosos, per a les pròximes festivitats.

Ja remarcàrem, en una altra ocasió, el bon encert que hom tingué en reproduir, en els programes que anunciaven els principals actes de la Missió, el Crist de La Doma, que apar pintat en la part superior central del retaule gòtic, de l'esmentada església. Uns grups de fejecistes cuidaren que aquests programes, arribessin a totes les llars de La Garriga. També ells passaren altres fulles invitant a la Missió, que anava a començar.

Al cap tard, del dia 15, entraren solemnement al temple parroquial, els nostres missioners. La nombrosíssima assistència de fidels, a aquest acte inicial fôu pressagi, feliçment acomplert, que el poble garriguenc correspondria, com sap fer-ho, al favor que se li atorgava.

Els actes quotidians de la Missió, foren els següents: A les sis del matí, missa, que explicava el P. Pijoan; comunió general, a la qual assistiren diàriament prop de 200 persones; càntics i sermó pel P. Grifol. Era altament edificant, l'ambient de pietat de què estaven amarats, sobretot, aquests actes del matí.

Durant els dies de la última setmana, fou desgranat, en l'interior de l'església parroquial, el Rosari de l'Aurora, que tan grat record havia deixat de quan era celebrat, pels carrers de la població, en els dies de l'anterior Missió.

Val la pena de subratllar, que en l'escampall de bona premsa que es féu en aquells dies, ocupa un dels primers llocs, la venda del «missal de les festes», que els fidels adquiriren per a dialogar la missa matinal.

A les nou, amb motiu de celebrar-se simultàniament, el Novenari d'Animes, era cantat un ofici de requiem, en memòria dels difunts de la parròquia.

A tres quarts de set del vespre, després dels exercicis del Novenari, el Pare Pijoan, explicava un punt doctrinal. A continuació, mentre el poble cantava les notes vibrants i solemnes del «Crec en un Déu», sis fejecistes, repartiren entre els fidels, fulles de lectures adients. Tot seguit el Pare Grifol, exposava el sermó corresponent. Durant aquests actes del vespre, la nostra església parroquial, que no és pas petita, apareixia sempre plena d'un religiós auditori, el qual, prenia part activa a l'acte, amb càntics pietosos.

Els infants, celebraren la seva Missió especial, durant els dies 15, 16 i 17. Al matí, a les vuit, assistien a missa i sermó, i a dos quarts de cinc de la tarda, a una instrucció apropiada, que els feia el P. Pijoan. Era nota simpàtica i plena de color, veure aquella munió de prop de 500 infants, que acudien delerosos als actes a ells dedicats. Com a conclusió de la Missió d'infants, el diumenge, dia 18, fou celebrada una missa de comunió general. A dos quarts de dotze, tornaren a aplegar-se al temple parroquial, per a rebre la benedicció. Seguidament, a la plaça, es féu el sorteig dels número repartits per assistència, durant els dies de la Missió. Els que resultaren premiats són els següents: 1282 - 974 1083 - 774 - 271 - 651 - 1030 - 831 - 719 - 1334 - 284.

El mateix diumenge, el P. Pijoan, parlà als joves congregants, en l'acte dominical de la Congregació Mariana, d'aquesta parròquia. A la tarda, tingué lloc un solemne Via-crucis, per l'interior de l'església, i el sermó corresponent.

La conferència especial per a homes, anunciada per a les vuit del vespre, era un dels actes que havia desvetllat major interès. N'és prova palesa la gran concurrència d'homes que omplí completament l'ampla nau de la nostra església parroquial.

El dijous, al matí, era el moment destinat a la Comunió dels malalts i impeditos. Fou feta privadament. A la tarda, altra volta tornaren a reunir-se els infants, a l'església parroquial, per a un acte especial.

El divendres i el dissabte, a la tarda, respectivament, es reuniren en actes especial, les senyores i les noies. Ambdós actes resultaren ben devots i edificants.

En la funció del vespre, dels quatre últims dies de la Missió, es feren les pregàries necessàries per a guanyar la indulgència del jubileu extraordinari de la Redempció Humana.

Els actes del diumenge, foren com en cap altre dia, devots i solemniais. En la missa primera, celebrada amb extraordinària assistència, tingué lloc una comunió general. La missa, de les vuit, constituí un acte d'inesborrable record, per la gernació que hi assistí i especialment per l'esperit litúrgic que revestí en tot moment. Celebrà el Sr. Regent de la parròquia, Mn. Antoni Fàbregues. Fou interpretada la missa gregoriana «fonts bonitatis», que el poble corejava fervorosament. El P. Grifol, gllossà en l'homilia l'epístola i evangeli de la dominica. El poble cantà, també, a l'ofertori, l'hime «Inviolata», i durant la Comunió General, diversos himnes litúrgics. Aquesta comunió fou imposant. Hom calcula que en

aquest jorn verament memorable, foren distribuïdes prop de 1.200 comunions.

Durant el matí un estol de sòcies de la Joventut Catòlica Femenina, repartiren a totes les llars del poble, un exemplar de la «Vida de Nostre Senyor Jesucrist», de Mn. Gaietà Soler, amb una especial enquadernació, en recordança de la Santa Missió que finia.

A les dotze, a la sala de lectura de la Biblioteca Parroquial, el P. Pijoan, dirigí la paraula als socis del Grup local de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, que en aquella hora celebraven la reglamentària reunió mensual.

Finalment arribaren els solemnisssims actes d'acabament de la Missió. A tres quarts de quatre, sortí del temple parroquial, la gran processó eucarística. Feia prop de tres anys, que no se n'havia celebrat cap al nostre poble. L'ordre de la processó era el següent: Ganfarrons; banderes de les administracions, dels altars de la parròquia; les nòies del catecisme, lluint petites banderoles amb l'exclamació: «Alabat sia el Santíssim Sagrament», i els penons del Col·legi de les Religioses Franciscanes; les sòcies de la Joventut Catòlica Femenina i Filles de Maria, amb els respectius estandarts; les sòcies de l'Apostolat de l'Oració i altres senyores de la parròquia. La creu i els cirials; els nois del catecisme, també amb petites banderoles; els avantguardistes,

fejocistes i congregants, amb les respectives banderes; els perseverants, amb el seu estandart; els homes de les altres associacions; el penó de Sant Esteve i la bandera del Santíssim; sota tàlem el preste i els ministres, portant el Corpus; i, finalment, la Junta d'Obra i el senyor E. Rocafort, gestor municipal.

Cantant pietosos himnes, la processó seguí els carrers del Centre, Banys, Figueras, Ronda Carril, Francesc Macià, Anselm Clavé, Sant Ramon, Calàbria i plaça de la República. Les cases del trajecte, apareguren endomassades.

L'acte cim de la Missió, fou l'arribada de la processó a l'església parroquial, que tornava a ésser insuficient, per a contenir la gernació de fidels. Fou quelcom, que de temps, no s'havia vist a La Garriga.

El P. Grifol, predicà a continuació, el sermó de perseverança i féu aplicació de les indulgències. Finalment, el P. Pijoan, anuncià que anava a procedir-se a la benedicció de la creu missional, la mateixa, que en mala hora, fou profanada al nostre poble, per a col·locar-la en un lloc adient, dins l'església parroquial. Seguidament es féu l'adoració de la mateixa creu.

L'endemà, al matí, després d'una missa, en sufragi dels morts d'ençà de la Missió de 1924, els pares missioners retornaren a llur residència habitual.

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiatives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padígia intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern

Cuina excel·lent

Cura de repòs - Aire sec - Clima ideal

FETS i COMENTARIS

Mútua Martí l'Humà

La Junta d'aquesta utilíssima entitat, encaminada a l'educació dels infants garriguencs, visità dies en-rera, en representació dels pares de família que la componen, el Col·legi de Sant Lluís Gonçaga.

Se'ns ha pregat que féssim constar en aquest lloc, que obtingueren una immillorable impressió de la tasca que duen a terme els professors de l'esmentat centre docent, com ho palesà els avenços que han experimentat en llurs estudis els seus alumnes d'ençà dels exàmens de juliol. Aixímateix devem dir a instàncies dels al·ludits professors i membres de la Junta que, cal que els pares dels nois procurin que els seus fills no deixin d'assistir a les classes, a causa del perjudici que això reporta als mateixos alumnes. Quan per causa justificada un alumne deixi d'assistir a classe cal passar un avís a l'esmentat Col·legi. De no fer-ho així la Junta es veurà obligada a vetllar pels interessos de tots els alumnes i imposar sancions i fins l'expulsió de la Mútua als que demostrin poc interès en el compliment dels deures que els corresponen.

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

LA FESTA DE SANT ELOI.—Els treballadors de l'art del ferro, celebraren la seva festa ben animadament. No hi faltà pas l'ofici en honor del Sant i al vespre el ball que sempre s'estila en aitals festes.

TEATRE.—El diumenge passat, després d'algun temps de no presentar-se en escena, la Secció de Teatre de les Filles de Maria representà al Patronat, el petit drama «El collaret de la princesa». La interpretació fou bastant reeixida.

ACCIDENT.—Dimecres passat, fou víctima d'un accident mentre conduïa l'automòbil el jove d'aquesta població Isidre Marata. Li desitgem un ràpid millorament.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

**ACTIVITATS
DE LA F. J. C.**

CERCLES D'ESTUDIS.—Continuen amb tota regularitat i es veuen força animats els cercles d'estudis del Grup. Els temes tractats en el present mes, en el religiós acabament de l'estudi de la Santa Missa, i en el social el socialisme, i la F. J. C. davant els problemes socials de Catalunya. Per acabar l'estudi de la Santa Missa es comenta aquesta ajudats d'uns articles magnífics del Dr. Pius Gorchs, canonge agustinià, publicats al Bon Pastor.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

ASSAIGS.—Un grup de fejecistes estan assajant els maitines per a cantar per la festa de Nadal en la missa del Gall.

Probeu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

DE BASKET-BOL.—L'equip del nostre Grup està preparant-se intensament per a pendre part en el campionat del Vallès Oriental, que començarà ajudant Déu el diumenge dia 23 del corrent.

FARMACIA
PERFUMERIA ● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

PLANXES ACANALADES / DIPOSITS / TUBERIES / CANALS
CUBELLS / PLANXES LLISES / XEMENEIES / SAFAREIGS

REPRESENTACIO i DIPOSIT PER A LA VENDA :

JOSEP RUAIX

Carrer Banys, núm. 73 — LA GARRIGA

X a m p a n y
Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT
Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

FÁBRICA DE GASOSOS I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Joaquim Faura

Pintor
Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 - Telèfon, 99 — Calabria, 18

LA GARRIGA

LA NOSTRA

FULL FEMENI

La diada blanca

No estava poc ni gaire contenta la Concepció! Com que era el seu Sant! I a més, estrenava un abric, que li queia, que ni pintat. Tot anant cap a Missa si en va trobar de coneguts, i més que tot, conegudes, que la varen complimentar! Veureu que quan les veia venir ja ho pensava:

—Ara ve la Pilar. Ja em dirà, per molts anys, i de segur que s'adonà de l'abric.—

I si, si, la Pilar, li deia per molts anys, i s'adonava de l'abric nou. I com la Pilar, moltes d'altres.

Fet i fet, entre una cosa i una altra, arribava a la plaça de l'Església quan ja queia la primera batallada de les vuit.

Allà, al a plaça, n'hi havia un bé de Déu de noies, que estrenaven abric, com ella, i que venint de diferents indrets del poble, feien cap a Missa, com ella també. Es que el dia blanc de la Puríssima és el que gairebé totes escolleixen per estrenar-lo, l'abric.

Al cap damunt de les escales de l'Església, hi havia en Ramonet. No és que fes gaire de bon estar-hi, amb aquell vent geliu que hi bufava, però què hi faréu si aquest costum d'esperar el moment just de la Missa, part enfora de l'Església, és tan arrelat entre la majoria dels homes! El cert és que la Concepció passà tota estirada, pel davant d'en Ramonet.

—Bon dia, i per molts anys! — li digué ell.

—Gràcies, en vida teva — féu ella tota contenta.

De l'abric no n'hi digué res. Era home de poques paraules. I això no vol pas dir que no se n'adonés. Bé prou que es veia que se li aguaitava tot admirat! Això d'admirat a ella li ho va semblar; no és pas que en tingués cap prova.

A dins de l'Església hi havia tot de flors i de llums, teixint belles randes perfumades i resplandents entorn de la imatge de la Verge, i tot un estol de fi-

dels a sos peus. Hi hagué cançons, pregàries, un gronxoleig piadós de lloances, des del cor a la nau, i qui sap quantes emocions i alegries espirituals fonament sentides.

La Concepció, ja resava, ja, però — fent honor a la veritat, ho tenim de dir — pensava molt en l'abric i es distreia sovint mirant-ne d'altres de les seves amigues. Sort que la Mare de Déu ja se'n va fer càrrec, i no pas perquè li passés igualment a Ella, que de presumida — tots ho sabem — no en tenia res, però com que és tan misericordiosa... La noia li feia present el seu agraïment, per tantes de mercès com rebia de la seva mà bondadosa i li esmentava com a una de les més assenyalades, la de poder estrenar un abric tan bonic i tan elegant. I no us penseu. La Mare de Déu en va estar molt contenta d'aquesta acció de gràcies. Bé prou que ho sabem que s'estima més la ingenuïtat d'una ànima senzilla, que no pas els rebuscaments pretensiosos d'una ànima ensuperbida.

En sortir, feia un sol tan bonic, que la Concepció anà amb unes amigues, a donar un tomb. No us cregueu que només hi anés per lluir l'abric, eh?

Quin benestar! Allà, en un recés soïllat, s'hi badaven unes roses de tot l'any. El cel era blau, com el mantell de la Puríssima. Al cor hi martellejava una mena de goig, que feia trobar totes les coses boniques, malgrat que les primeres glaçades ja haguessin destruït les restes policromades de l'estiu. Però, una nota trista, barrejà el seu so elegíac, amb la cançó de goig que els cors cantaven, en aquella diada de la Puríssima. Unes noies entremig del soroll de màquines no sentien el dolç encant de la festa blanca. El treball digne i ennoblidor dels altres dies, esdevenia, en trencar un manament de l'Església, la més odiosa de les esclavituts. A mig dia sortiren amb el cor trist, la cara trista, els vestits tristos, cap a dinar. I les neules de la taula, els hi semblaren una crue! ironia.....

COMENTANT....

Veient jugar a un infant

I

Jugava l'infant, en el jardí de la casa, amb una copa de cristall que, en el bon ambient de la tarda, un raig de sol tornassolava com un prisma. Mantinent-la, no molt fortament, en una mà, portava en l'altra un jonc, amb el qual picava acompasadament la copa.

Després de cada toc, inclinant la graciosa testa, quedava atent, mentre les ondes sonores, com nascudes de vibrant tritlleig d'ocell, es desprenien del ferit cristall i agonitzaven suament en l'aire. Perllongà així la seva improvisada música fins que, en un arrenc de volubilitat, canvià el motiu del seu joc: s'inclinà a terra, recollí amb el sot d'ambdues mans la sorra del camí, i l'anà posant a la copa fins a omplir-la. Acabada aquesta obra, allisà la sorra desigual dels voltants d'aquella. No passà molt temps sense que volgués tornar a arrencar al cristall son fresc resso; més aquest, enmudit, com si hagués emigrat una ànima del seu diàfan sí, contestava al cop del jonc amb un resso de seca percussió.

L'artista tingué un gest d'enutjament pel fracàs de la seva lira. Calgué que deixés escapar una llàgrima, més la deixà en suspens. Mirà, com indecís, al seu voltant; sos ulls humits es deturaren davant una flor molt blanca que semblava fugís de la companyia de les fulles, esperant una mà atrevida. L'infant s'adreçà somrient a la flor; la féu seva i la col·locà

graciosament dintre la copa de cristall, assegurant el tall indèbil mercès a la mateixa sorra que havia sofocat l'ànima musical de la copa. Orgullós de la seva tasca, aixecà, tan talt com pogué, la flor entronitzada, i la passejà en triomf, entre la multitud de les flors...

II

Sàvia, candorosa filosofia, vaig pensar. Del fracàs cruel, no en rep desànim durador, ni s'obstina en tornar al goig que va perdre, sinó que de les mateixes condicions que determinaren el fracàs pren l'avinentesa de nou joc, de nova idealitat, de nova bellesa...

No hi ha aquí un centre de saviesa per a l'acció? Ah, si en el transcurs de la vida imitéssim tots l'infant! Si davant els límits que la fatalitat posa succeïssim a nostres propòsits, a nostres esperances i als nostres somnis, obréssim tots com ell!... El seu exemple ens diu que no devem entussodir-nos en arrencar ressons de la copa amb què estiguem embadalits un dia, si la naturalesa de les coses vol que emmudeixi.

I diu, després, que cal cercar vora on ens trobem, una reparadora flor, una flor per a col·locar sobre la sorra per qui el cristall s'emmuhi... No trenquem vanament la copa, contra la roca del camí, perquè sols ha deixat de sonar. Tal volta la flor reparadora existeix. Tal volta està allà a prop...

Això declara la paràbola de l'infant; i tota filosofia viril, viril per l'esperit que l'ànima, confirmarà el seu eficaç ensenyament.

F. C. P.

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)
Telèfon, 77.103
BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9
LA GARRIGA

ADOBS DE

BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.^{nt} 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon 21566

VIC: Telèfon 56

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:

Plaça Perpiñá, 18 i 19

ESPORTS

FUTBOL

L'ANADA A PARETS

Després de dinar a correquita, i sense temps de prendre el clàssic cafetó dominical, amb el company Sidral ens presentàrem al lloc de sortida, per emprendre la travesia La Garriga-Parets i retorn, fent escala a l'esmentat poble, on el nostre primer equip anava a lluitar pel partit de campionat contra el d'aquella localitat, un dels més pròxims aspirants al títol de campió. De cap manera podíem deixar als nostres volguts lectors sense la crònica d'aquesta interessant topada. El nostre deure ens cridava, i no dubtàrem a emprendre el viatge amb tot i haver de sacrificar-nos.

Com a bons amateurs que som, prenguérem passatge de tercera, o amb més propietat, dels de *a granel*. La preferència, però, fou per nosaltres, que molt previsors fórem els primers de pujar, i ja còmodament (?) instal·lats (a peu dret) en el confortable «pullman» d'en Cintet, tot seguit anaren encaabint-s'hi entusiastes i més entusiastes, fins a cinquanta i escriu. El viatge, doncs, no fou molt distret que diguéssim, ja que vàrem passar-lo fruit del formós paisatge que ens oferien unes enormes esquenes, per un costat, i les veles del camió, per l'altre. Ja a Parets, no ens fou difícil entrar d'arròs al camp, doncs a manca de títol de periodista, va ésser suficient exhibir un senzill rebut del Patronat, de dos mesos endarrerits.

Val a dir, que el partit fou per injectar entusiasme al soci més pessimista. El porter, que era de prova (la número vint-i-tres del campionat), parava tot el poc que la defensa, ferma i segura com enyoràvem feia temps, l'hi deixava arribar; els mitjos incansables, repartien pilotes precises i tallaven millor que el millor carnisser, i la davantera (oh! per fi!!) s'entenia a la perfecció, creant situacions de perill a cada arrencada dels ràpids extrems; l'avant-centre repartia amb safata i els interiors xutaven com mai. Una delícia, en fi. Els nostres jugadors, que aquí no ens han obsequiat amb cap actuació com aquella, demostraren a l'imparcial (?) públic paretà que, a despit de la *subterrània* classificació, tenim tant equip com ells o més, i serví també per entusiasmar i fer rectificar al company Sidral, que dies enrera deia que no teníem equip.

El resultat fou d'empat a un gol. Amb tot, s'ha de fer constar que la sort es mostrà esquerra amb el nostre equip, així com l'àrbitre, que deixà passar un penal claríssim contra el Parets. Es clar, però, que davant

d'un públic com aquell, només podia fer-lo tirar un heroi que no s'estimés la vida, però com que els àrbitres herois són tan clars, com els campanars per les vinyes, veus ací explicat l'ocorregut. Això sí, els imparcials paretans, varen veure en contra nostra sis penals, onze free-kicks, disset còrners i vint-i-nou faltes greus que l'àrbitre no volgué veure, i en premi d'això, acabat el partit volien fer-ne *picadillo*.

Els gols es marcaren a la segona part. El nostre ho fou per en Sellarès, que amb visió exacta de la jugada, que fou una passada llarga, hi arribà primer que el porter que sortia a rebre-la. L'alegria i entusiasme entre els nostres, fou general. Poc després, però, el Parets marcava el seu gol i l'alegria es repartí equitativament.

I així, amb mitja alegria per barba, retornàrem a nostres llars satisfets de l'honrós empat obtingut, que és tot quan podíem treure d'un camp com aquell, cercat de canyes i on hi ha portes a tot el voltant per un cas d'incendi. Ja negra nit i una vegada tothom ben repapat en l'encoixinat autobús, ens acomiadàrem de l'hospitalari (?) poble, convençuts de què si París no pot viure sense parets, Parets en canvi, amb el seu estadi, cinemes i cafès, pot ben viure sense París. I fins a una altre.

A. V.

Proheu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

ELS DE L'ART DEL FERRO

Amb motiu de celebrar-se la festa de Sant Eloi, els elements que treballen en l'art del ferro organitzaren un partit de fútbol, entre els potents equips Reig F. C. i F. C. Vintró.

Trobàrem extrany que, en el programa anunciant el partit, fessin constar que s'hauria de suspendre en cas de pluja, doncs tractant-se de granotes, amb aigua moll haurien estat dintre el seu element. Sembla que per estar més en caràcter amb l'art i la diada, haurien d'haver anat equipats amb armadures de ferro.

El partit, en sí mateix, no passarà pas a la història gravat amb lletres d'or. Més aviat va ésser un acte íntim entre família, que restarà arxivat fins a l'any vinent, si és que Déu els conserva l'humor. I tal dia farà un any.

Joventut Garriguenca, 2 — Sta. Perpètua, 2

Malgrat que el famós follet pronostiqués una desfeta de l'equip local davant del «líder», els de casa es bateren com a lleons i la cosa acabà amb un empat

La injecció aplicada pel president i capità de l'equip local amb llurs comentats discursos, comença a fer efecte. Ja a Parets s'insinuà una franca millora dintre la gravetat i diumenge passat contra els perpetuens acabà de confirmar-nos que està en vies d'un prompte restabliment. Amb tot, no sembla prudent expansionar-se massa, doncs un excés de valentia podria ésser de conseqüències fatals per la vida del club. De totes maneres, sembla que es podrà sortir del negre pessimisme que embolcallava als socis i simpatitzants.

Aquest canvi, ¿serà degut a haver posat un bon parxe a l'equip? O bé ¿és que els jugadors trobant-se en pròximes vigílies de Nadal volen mostrar-se generosos fent ofrena de l'aguinaldo de la cua a un altre club? Sigui com sigui, els desitgem molts èxits i que els designis del País del Sidral els illuminin.

I bé, ja tenim sis punts. Es allò que diuen: de mica en mica s'omple la pica i qui dia passa, campionat empeny. Estem segurs que si aquest campionat acabés per Pasqua, el nostre representant assoliria un número envejable de punts. Però... anem al gra del partit.

Aquest, fou jugat al nostre camp clapat de gazón, entre el cap-i-cua del campionat. Va resultar una de les lluites més aferrissades que hem presenciat en la nostra llarga vida futbolística. La presa de Mont-Arruit comparat amb allò, fou una cosa microscòpica. Els nervis foren posats a prova, l'emoció hi rajava a coves, hi hagué fanàtic que es fumà tres paquets de setanta i d'altres que de tant cridar els caigué el gar-gamelló. En fi, un veritable succés i tot un partit pur-sang de campionat.

L'equip de Sta. Perpètua ens demostrà que no és en và que en aquest torneig és el «líder». Veient-lo jugar se'ns feia la boca aigua i pensant només que algun dia poguéssim tenir un equip així, ja tot seguit la imaginació volava pel millor dels móns de felicitat. Creiem doncs, que amb això resta fet el millor elogi d'ells.

A l'equip de casa hi feia la presentació un porter nou de trinca que es diu Garrido. Ens semblà no ésser pas del tot garrido, però vaja, amb l'auxili dels pals i també d'alguna bona parada a les acaballes del partit, encara va sortir airós de la seva feina. Dels restants direm, que en tot moment varen posar la carn al foc i fins hi hagué ocasions que ens va fer l'efecte que tenien la vida assegurada, doncs es llançaven a la lluita amb un marcat despreci de l'existència.

Acabat el partit, uns quants exaltats anaren a fer una visita a l'àrbitre i no de compliment precisament. Gràcies al sedant de la força pública, pogué arribar feliçment a casa en Ramos. A dins els vestidors, però, es desenrotllà el drama; uns convidant-lo a sortir a fora, els jugadors dient-li mil penjaments, i fins en Margaret se'l volia menjar amb elàstics hi tot. En Cases, que així s'anomenava la víctima, primer semblava que volia matar-ho tot, però l'allau d'improperis fou tan formidable, que acabà plorant com una Magdalena i demanant clemència per les errades que havia comès. El seu arbitratge ¿va ésser bo del tot? Jo només puc dir-los que l'home té una caseta i un hortet a Santa Perpètua. Ara, vostès mateixos... facint-se càrrec de tot el demés.

A la nit, al bar-club tot era optimisme. En Salvador estava tan entusiasmat amb l'empat obtingut, que quan algun parroquià li demanava vermut, ell contestava distret: ¡Dos a dos!

SIDRAL

● **CANARI DE LA GARRIGA** ●

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

● **Garatge Dalmau**

Autos de lloguer — Taller de Reparacions. — Tel. 26

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

● **Barberia CASA JAUME** ●SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent
per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Banys, 3. Pl. Franceso Ferrer

LA GARRIGA

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscos Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: **JOSEP CORRONS DALMAU**

Josep Iglesias (Pólit)

Constructor d'Obres

Carrer dels Banys, núm. 19 - LA GARRIGA

sabons
Barangé

